

ASIASANA

2/88

UDK ry - OPISKELIJAT
kirjastotiet. ja inform. laitos
PL 607, 33101 Tampere



ASIASANA 2/88

Kirjastotieteen ja informatiikan
opiskelijoiden ainejärjestön UDK
ry:n äänenkannattaja

Tilausosoite:

UDK ry
c/o Kirjastotieteen ja
informatiikan laitos
PL 607
33101 TAMPERE

Painopaikka:

Tehokopiointi
Tampere 1988
ISSN 0356-0139

Toimitus:

Kai Halttunen
Päivi Jokitalo
Minna Kantanen
Kaisa Martikainen
Leena Rantamäki, vast.
Heli Seppälä
Leena Takala
Kimmo Tuominen

Kansi:

Zanna Aguzarova,
Bravo-yhtyeen laulu-
solisti

Sisällys:

Päätoimittajalta.....	3
Puheenjohtajalta.....	4
Luolakirjat.....	5
Laitoskokous.....	8
Ellen Matengu.....	10
Kansalaistottele- mattomuus.....	14
Opetusministeriön kirjasto...	18
Bravo.....	20
Stanislaw Jerzy Lec.....	22
Runoja.....	24
Kehitysmaakauppa.....	26
Amnesty.....	28
Päivää. Mitä saisi olla?.....	30
Into.....	35

14.3.1988 klo 14.10

Kirjasto ja vallankumous? Outo yhdistelmä -
puhutaanhan laitoksesta, jossa lapsiakin hyssy-
tetään puhumaan kuiskaamalla.

Entä kirjasto yhteiskuntaan vaikuttavana,
yhteiskuntaa muuttavana voimana?

Kaikillehan on selvää, että tässä maassa ja tässä
maailmassa on paljon korjaamisen varaa.
Kaikillehan on kai selvää sekin, että tieto ja
tiedostaminen on ensimmäinen askel kulttuurin
muutosprosessissa.

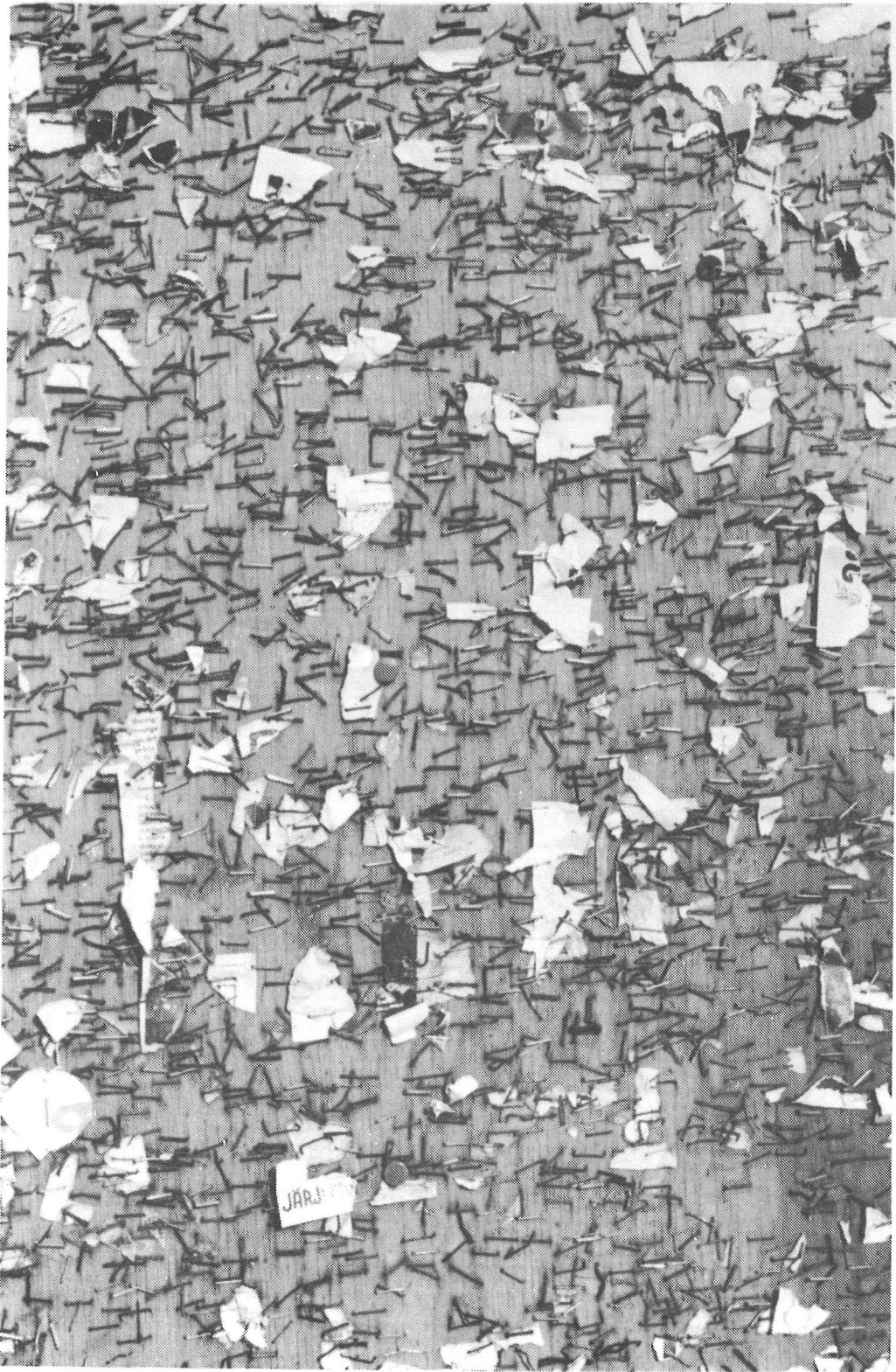
Siis kirjasto on olennainen instituutio kun
lähdetään muuttamaan maailmaa.

Mutta minkä roolin kirjasto ottaa? Olisiko kirjas-
ton jo aika hylätä passiivisuutensa? Kirjasto on
tavannut toimittaa sen mitä on pyydetty - kirjasto
välittää minkä tahansa kirjan kenelle tahansa
mistä tahansa; tämä on kirjaston ensimmäinen tehtä-
vä, mutta riittääkö se?

Aikooko kirjasto tukea kansalaisten jakautumista
vai taisteleeko sitä vastaan? Kuka kärsii, kun
kirjaston resurssit kuluvat ulkomaisten tieto-
pankkiyhteyksien ylläpitämiseen?

Kirjasto eurooppalaisen humanismin viimeisenä
linnakkeena? Taisteleva humanismi?





PUHEENJOHTAJAN PALSTA 14.3.1988

LUOLAKIRJAT

HAASTATELTAVILLE ESITETTIIN SEURAAVA KYSYMYS:

OSALLISTUT 14 KOHTALOTOVERIN KANSSA KUUKAUDEN
KESTÄVÄÄN LUOLAKOKEESEEN. LUOLASSA EI OLE
MITÄÄN MUUTA TEKEMISTÄ KUIN LUKEA KOLMEA KIRJAA.
MITKÄ KIRJAT VALITSET JA MIKSI ?

Leena Mesiäinen

1. GOETHE: FAUST
2. DANTE: JUMALAINEN NÄYTELMÄ

- molemmat ovat kirjoja, jotka olen aina halunnut lukea, mutta joita varten ei koskaan ole ollut aikaa

3. Seitsemän veljestä lievit-
tämään koti-ikävä



Tuula Martikainen

1. HELLA WUOLIJOKI:
NISKAVUOREN TARINA

- "Niskavuoren tarinaa" voisi näytellä luolassa yhdessä muiden koehenkilöiden kanssa

- upea suomalainen peruskirja

2. VÄINÖ LINNA:
TÄÄLLÄ POHJANTÄHDEN ALLA

- kirjaa voi lukea kuin Raamattua: lukea kappaleen ja sulkea kirjan

3. TÄMÄN RUNON HALUAISIN
KUULLA 1

- luen paljon runoja

- runon voi lukea moneen kertaan



Leena Teinilä

1. valintaperusteena:
ihmisyden pohtiminen

MUSIL: MIES VAILLA OMINAISUUKSIA

- ei erityisen terapeutista kirjallisuutta luolatilanteessa, mutta se asettaa ihmisyden peliin ja koettelee henkisiä voimia
- kirjasta voisi keskustella muiden koehenkilöiden kanssa

2. valintaperusteena:
sisältää elämän koko kirjon

SADAN VUODEN YKSINÄISYYS

- kirjassa on vahvaa imua, ei ole väliä missä sitä lukee
- rönsyilevä, intensiivinen, rehevä ja elämäntäyteinen teos

3. valintaperusteena:
fantasian ja metodin yhdistäminen

TARU SORMUSTEN HERRASTA & SILMARILLION

- hermeneuttisen metodikirjan avulla voisi tutkia trilogiaa

Pertti Vakkari

1. RAAMATTU

- sisältää paljon länsimaisen ajattelun perusteisiin vaikuttanutta ainesta
- valaisisi myös nykyistä ajattelua

2. KIVI: SEITSEMÄN VELJESTÄ

- suomalaisen kirjallisuuden perusteos, johon ei kyllästy

3. Jokin 1600- ja 1700-lukujen Keski-Euroopan tiede- ja sivistyshistoriaa käsittelevä teos. Esimerkiksi:

Topica universalis
Eine Modellgeschichte
humanistischer und barocker
Wissenschaft

- liittyy tutkimukseen, jota olen tekemässä
- huvi ja hyöty yhdistyvät





Jouni Forsström

1. RAAMATTU

- länsimaisen kulttuurin kehitykseen eniten vaikuttanut teos, joka olisi kerran elämässä luettava, jotta ymmärtäisi koko systeemin perustan ja O.Rimpiläisen mielenkiintoiset mielipiteet

2. KARL MARX: PÄÄOMA

- on vaikuttanut viimeisen sadan vuoden aikana maailman kehitykseen vielä enemmän kuin Kirjojen Kirja, joten olisihan mukava itsellensä selvittää mitä tässä opuksessa todella sanotaan

3. Edelliset teokset olisivat aiheuttaneet aivokuoreen sen verran painetta, että kevennykseksi lukisin HUOVISEN VEIKON VEITIKAN, joka valottaa erään edesmenneen merkkimiehen elämää. Miehen nimeä en muista, mutta kirjallisesta tuotannostaan tunnetuin on "Mein Kampf".

Marjatta Okko

1. RAAMATTU

- olisi aikaa lukea teos syventyen

- kristinuskon perusteet tulisi tuntea

2. Joko OTAVAN ENSYKLOPEDIA tai ENCYCLOPEDIA BRITANNICA

- luultavasti päätyisin lopullisessa valinnassani jälkinmäiseen

- sisältää artikkelimuotoisena katsauksenomaista tietoa monista asioista

- tavoitteena koota tiedonsirpaleita elävämmäksi pohjätiedoksi

3. Joko SHAKESPEAREN SONETIT selitettynä painoksena tai jokin ARISTOTELEEN teos

HS





MISSÄ OPISKELIJAT ??

Laitoskokous on kaikille laitokseen kuuluville-siis opettajille ja opiskelijoille-tarkoitettu tilaisuus, jossa keskustella ja päättää tärkeitä asioista esim. koulutusohjelmasta. 9.3.88 pidetty kirjastotieteen ja informatiikan laitoksen laitoskokous ei mielestäni toteuttanut tarkoitustaan.

Tuossa kokouksessa oli paikalla enemmän opettajia kuin opiskelijoita. Opiskelijoiden edustus (4 kokouksen alkaessa ja 2 sen päättyessä) ei vastannut heidän osuuttaan laitoksen jäsenistä. Ehkä opettajilla on aina ollut suhteellisesti yliedustusta, mutta että näin valtavasti... on kaikkien yhteensattumien summa.

Kokouksessa käsiteltävistä asioista oli etukäteen epäselvyyttä. Koulutusohjelmatyöryhmän opiskelijajäsenet olivat kertoneet että tänä keväänä järjestetään kaksi laitoskokousta; ensin yksi aineopinnoista ja myöhemmin toinen syventävistä. Tässä lienee syy miksi vanhempia opiskelijoita ei näkynyt kokouksessa.

Heti kokouksen jälkeen alkoi aineopintoihin kuuluva luentokertaus, johon osallistuneiden ymmärrän hyvin käyttäneen viimeiset tunnit kertaukseen kokoukseen osallistumisen sijasta. Vastaavassa tilanteessa olisin itsekkin harkinnut kahdesti tai ehkä useamminkin.

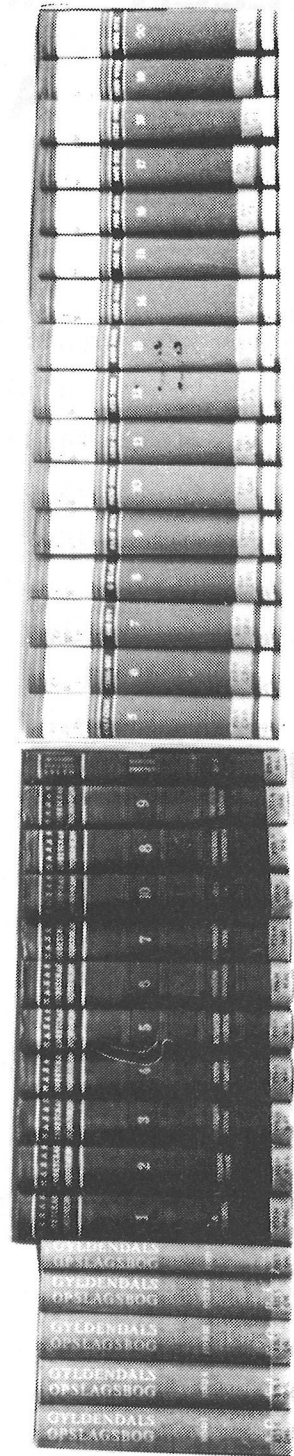
Kolmanneksi kuinka hyvin opiskelijat tietävät mikä laitoskokous on ja omista mahdollisuuksista osallistua siihen. Laitoskokouksesta kerrotta- neen jossain vaiheessa yliopisto- opiskeluun perehdytettäessä, mutta se on vain yksi uusi asia muiden (ja pal- jon ajankohtaisempien) joukossa. Ehkä laitoskokouksen alla tarvittaisiin muutakin kuin tieto ilmoitustaululle että on laitoskokous.

Jos kaikki em. seikat olisivat ol- leet toisin kuinka paljon enemmän opiskelijoita olisi ollut paikalla? Mahdotonta sanoa, mutta luulisin että ainakin muutama enemmän ehkäpä jopa kaksinkertainen määrä. Sillä kaikesta päätellen uusi koulutusohjelma kui- tenkin kiinnostaa opiskelijoita.

(Hyllyköstä laitoksella oli kuulema mennyt 40 koulutusohjelmaluonnosta, yksi kymmenesosa paperin löytäneistä löysi tiensä kokoukseen.)

Tai jos on niin että opiskelijoita kiinnostaa vain miten entiset suo- ritukset vastaavat uusia. Siinä ta- pauksessa laitoskokouksia ei tarvi- ta. Koulutusohjelmatyöryhmä työs- kennelköön kaikessa rauhassa ja syk- syllä opiskelijat saavat sellaisen uuden koulutusohjelman kuin ansait- sevat. Keskusteluja ehkä käytäisiin kuppiloissa, mutta olisiko siinä jotain uutta?

Minna K.



Onko tämä pino tuleva perusteiden kirjatentin kirjallisuus vai syven- täviä korvaavan kirja- paketin osa ?

ELLEN MATENGU -

A STRANGER IN PARADISE ?

Ulkomaalaistoimiston ponnisteluista huolimatta joku vierasmaalainen onnistuu joskus pääsemään maahan. Vuoden 1985 lopussa tänne tuli Ellen Matengu, joka seuraavana syksynä aloitti kirjastotieteen ja informatiikan opinnot Tampereen yliopistossa.

Tätä ennen oli kuitenkin tapahtunut paljon. Ellen kävi koulua Namibiassa, ja vuonna 1976, Ellenin ollessa 13-vuotias, tavallinen koulunkäynti alkoi tuntua yhä mahdottomammalta. Etelä-Afrikan miehittämässä Namibiassa koulu, jossa kävi vain mustia, oli myös potentiaalinen vastarinnan pesäke. Sotilaat tekivät yllätystarkastuksia kouluun, valvoivat oppitunteja ja tarkoituksenmukaiseksi katsossaan käyttivät väkivaltaa. Kotietsinnät toistuvat vähintään viikoittain. Ulkonaliikkumiskielto oli voimassa vuorokauden ympäri, kahdeksasta illalla kahdek-

saan aamulla. Normaali koulunkäynti, normaali elämä tuntui olevan mahdollista vain Namibian rajojen ulkopuolella.

Vuonna 1976 Ellen jätti Namibian. Hän lähti salaa, kertomatta kenellekään, jotta hänen sukulaisensa eivät joutuisi vaikeuksiin. Etelä-Afrikan valtio ei halunnut nähdä ihmisten lähtevän Namibiasta kertomaan maailmalle omaa totuuttaan miehitetyn maan tilanteesta.

Vuodesta 1976 vuoteen 1978 Ellen eli Angolassa. Sisällissotaa käyvässä maassa pakolaisilla ei ollut mahdollisuutta koulunkäyntiin. Vuonna 1978 Etelä-Afrikan pommittaessa Angolaa myös Ellen oli menettää henkensä. Kuten muutkin pommituksen uhrin hän menetti kaiken mitä omisti ja joutui haavoittuneena sairaalaan.

Seuraavaksi Ellen vietti puoli vuotta Sambiassa oppiak-

seen englannin kielen. Namibiassa hän oli oman heimokielen lisäksi saat-
tanut oppia vain afrikaan-
sin kielen - ja missäpä
muualla afrikaansia tar-
vittaisiin paitsi Etelä-
Afrikassa?

Tämän jälkeen oli taas vuo-
rossa uusi maa: Gambia,
jonne Ellen sai stipendin
opiskelua varten. Viiden
Gambian vuotensa aikana
Ellen kävi koulunsa lop-
puun.

Vuonna 1984 Ellen palasi
Angolaan, koska tunsu maan
itselleen läheiseksi ja
kulttuurin tutuksi. Ango-
lassa hän saattoi auttaa
ja opettaa muita Namibian
pakolaisia. Täällä hän myös
avioitui.

Vuonna 1985 Ellen sai Suo-
men Kirjastoseuran stipen-
din opiskellakseen kirjas-
totiedettä. Ellen valittiin,
koska hän oli ollut aina
kiinnostunut kirjastotyös-
tä. Tähän työhön häntä ei
oltu koskaan rohkaistu -
viisaampana vaihtoehtona
oli esitelty esimerkiksi
lääkärin uraa.

Lähtiessään Namibiasta
Ellen tiesi, että hän tuli-
si opiskelemaan Suomessa
kirjastotiedettä, mutta hän
ei tiennyt missä kaupungis-
sa, minkä tasoisessa oppi-
laitoksessa, kuinka kauan.
Odotin, että kuulisin hänen
muistelevan hermostuneen-
kauhistuneita lähtötunnel-
mia, mutta ei:



- Sain mahdollisuuden opiskeluun, siis lähdin. Namibiassa on ollut aina paljon suomalaisia lähetystyöntekijöitä ja he ovat omaksuneet meidän tapojamme, he ovat samanlaisia kuin me. Asennoiduin siis kaikkiin suomalaisiin kaltaisiinani - ja sain tietysti huomata olevani väärässä. Lähteminen ei tuntunut niin vaikealta siksikään, että olen aina asunut eri maissa, olen tottunut eri kulttuureihin. Olen jo tottunut siihen, että minun kulttuurini on se että minulla ei ole omaa kulttuuria.

Vuoden 1986 alun Ellen opiskeli suomen kieltä Viitakivi-opistolla. Täällä syntyi hänen tyttärensä Monde. Syksyllä 1986 Ellen aloitti opintonsa laitokselamme.

Kysyin tietysti Ellenin mielipidettä suomalaisesta opiskelusta. Ellen huomautti, että koska hänellä ei ole kokemuksia korkeakouluopinnoista muualla, hän ei voi vertailla. Opiskelun itsenäisyys, oman itsekurin varassa toimiminen tuntuu hyvältä. Joskus tuntuu siltä, että ihmiset eivät vä-

litä tarpeeksi siitä mitä tekevät. Eläköön suomalaiskansallinen kiihkoton, neutraali tapa kohdata asiat?

Ellen tulee opiskelemaan Tampereella vielä joitakin vuosia, ja sen jälkeen hänen tulevaisuutensa on täysin avoin. - Haluaisin tietysti työskennellä Namibiassa, mutta se on mahdotonta ennen kuin maa on itsenäistynyt. Ja itsenäistymistä on jo odotettu kauan, kauan.

Namibiassa Ellenin työtä tarvittaisiin. Alunperin kirjasto syntyi sinne länsimaisten kolonialististen arvojen välittäjäksi, ja yhäkin länsimaiset mallit hyväksytään liian helposti. Kirjastoa vaivaa tietty elitistisyys: tilataan esimerkiksi englannin- ja ranskankielisiä lehtiä, joita murto-osa ihmisistä voi lukea. Kirjaston roolia pitäisi selkeyttää, ja Ellenillä on varma käsitys siitä mihin suuntaan.

- Kirjaston on autettava ihmisiä ymmärtämään keitä he ovat ja mikä on heidän oma kulttuurinsa. Ihmisten on

tunnettava oma perinteensä niin että he voivat olla ylpeitä siitä eivätkä alistu matkimaan vieraita malleja. Kirjaston, kirjallisuuden avulla ihmiset voivat hahmottaa todellisuutensa ja asemansa maailmassa. Kirjaston on myös välitettävä käytännön elämässä, esimerkiksi maanviljelyssä tarvittavaa tietoa.

Kun kysyn Elleniltä, onko häntä kohdeltu täällä rassistisesti, saan yllättävän vastauksen: - Minua on väitetty rassistiksi, koska humalassa sönköttävät suomalaismiehet eivät ole saaneet minua innostumaan. On tietysti väärin kuvitella että haluaisin eristäytyä.

Pyysin, että Ellen kritisoisi meitä suomalaisia; itsetyytyväisyydessämme olemme saaneet paistatella liikaakin nyt olympialaisten jälkeen.

Elleniä kummastuttaa suomalaisten kilpailumentaliiteetti, se että suomalaisille on tärkeää vertailla itseään toisiin, tietää että on parempi kuin toinen. Kummallista on myös se, et-

tä ihmiset esimerkiksi opiskelijasoluissa eivät paljon puhu toisilleen.

Ihmetyksen aihe on tietysti suomalaisten asenne ulkomaalaisia kohtaan: pelätään, että ulkomaalaiset vievät suomalaisilta naiset, miehet, opiskelupaikat. Ulkomaalainen on liian monille potentiaalinen uhka - sik-sikö ulkomaalaisille ei sallita mitään poliittisia oikeuksia?

Mutta meitäkin on monenlaisia. Eli: - One Finn kicks you and one comes to pick you up. -LR



KANSALAISTOTTELEMAT TOMUUS

- MITÄ KUMMAA ?

Jos tunkeudun kaupungin omistamaan hyväkuntoiseen taloon, joka on ollut vuoden tyhjillään "peruskorjausta odottamassa", olenko häirikkö ja huligaani, joka on syytäkin ilmiantaa poliisille ja nostaa 500 markan vihjepalkkio? (Näin Helsingissä. Kaavaketta ilmiantopalkkion anomiseksi saa esimerkiksi kirjastoista!) Vai teenkö mielekkään poliittisen teon ja velvollisuuteni kansalaisena?

Tällä vuosikymmenellä tuskin kukaan on voinut välttyä huomaamasta, että Suomenkin on levinnyt uudenlainen konkreettisen aktiivisuuden muoto: oikeaksi katsottujen päämäärien vuoksi tehdään tietoisesti tekoja, jotka rikkovat kirjoitettua lakia. Aktiivisuuden lisääntyessä ilmiötä on myös alettu tutkia ja analysoida. Nyt on ilmestynyt jopa käytännöllinen opaskirja aiheesta: Kansa-

laistottelemattoman käsikirja (Gaudeamus 1988).

Kun olin tarpeeksi usein törmännyt käsitteeseen kansalaistottelemattomuus, päätin selvittää mistä oikein on kysymys.

Kansalaistottelemattomuus määritellään yleisesti teoksi, joka on laitton, tarkoituksellinen, julkinen ja symbolinen. Teko on viesti: se pyrkii saamaan ihmiset huomaamaan jonkin epäkohdan ja tätä kautta saamaan aikaan esimerkiksi muutoksen lakiin. Kansalaistottelemattomuutta on tunkeutuminen tyhjiin taloihin, kun tuhannet ihmiset ovat vailla asuntoa; totaalikieläytyminen aseista, kun siviilipalveluksesta on tehty aseellisen maanpuolustuksen tuki; itsensä kahlehtiminen puskutraktoriin, kun ainutlaatuinen lintujärvi uhkaa tuhoutua. Esimerkiksi.

Kyllä lakikirja kertoo mitä voi tehdä?

Englantilainen utilitaristinen filosofi Jeremy Bentham on kirjoittanut: "Tietoisen kansalaisen pitää ryhtyä vastarintaan, kun hän arvioi, että vastarinta todennäköisesti tuottaa yhteiskunnalle vähemmän vahinkoa kuin alistuminen."

Suomalaiskansallinen perinne sotii tätä periaatetta vastaan. Suomi muiden länsimaiden mukana on ns. oikeuspositivistisen perinteen valtio. Oikeuspositivistisen ajattelun mukaan lakeja on noudatettava koska ne on säädetty. Koska laki on asetettu, se velvoittaa, olkoon se sitten millainen tahansa.

Nyt on kuitenkin alettu yhä jyrkemmin asettaa kyseenalaiseksi lakien sokean noudattamisen arvo. Nähdään, että huonosti perusteltujen lakien noudattamisella on myös seurauksensa - huonot. Kansalaistottelematon ei kuitenkaan aseta kyseenalaiseksi lakeihin perustuvaa yhteiskuntajärjestystä

sinänsä, vaan ainoastaan joitakin sen piirteitä. Yhteiskuntajärjestystä ei pyritä kumoamaan, ja valtion auktoriteetti tunnustetaan periaatteessa.

Lakien itseisarvoiseen noudattamiseen on syytä asennoitua kriittisesti, koska selväähän on, että jäykkä ja hidasliikkeinen lainsäädäntökoneisto ei pysty seuraamaan nopeaa yhteiskunnallista kehitystä ja hyväksytyjen arvojen muuttamista.

Esimerkiksi nyt on alettu pitää luonnon säilymistä tärkeämpänä kuin taloudellista voiton maksimointia. Samanaikaisesti lainsäädäntö puolustaa maanomistajan

Kirjallisuutta

Isaksson - Kuoppala (toim.): Ajatuksia kansalaistottelemattomuudesta. Tampere 1982.

Kansalaistottelemattoman käsikirja. Helsinki 1988.

Lagerspetz - Wiberg: Kansalaistottelemattomuus: käsitteanalyttinen tarkastelu. Poliittika 23 (1981):3, s. 251-270

Lauhakangas (toim.): Kansalaistottelemattomuudesta. Keuruu 1986.

Wiberg: Väkivaltainenkin kansalaistottelemattomuus voi olla oikeutettua. Oikeus 13 (1984):3, s. 187-192.

oikeutta tehdä hallitsemallaan alueella mitä tahansa. Silloin yhteiskunnan kokonaisedun mukaista voi olla maanomistajan laillisen oikeuden vastustaminen (esimerkiksi leiriytmällä lentoruiskutusalueelle).

Kuuro yhteiskunta

Harkittua kansalaistottelelemattomuutta tarvitaan nykyisissä enemmistodemokratian yhteiskunnissa, joissa vähemmistöt joutuvat suojattomaan asemaan. Norjalainen sosiologi Nils Christie on jakanut yhteiskunnat kuunteleviin ja kuuroihin. Yhteiskunta on kuuro, jos vähemmistöillä ja pienryhmillä ei ole kanaavaa vaikuttaa yhteiskunnalliseen päätöksentekoon. Alta-joella ei kuunneltu saamelaisia, ja Suomessa ei kuunnella vaikkapa niitä, joiden mielestä kymmenen vuoden velkavankeuteen sitoutuminen ei saa olla ainoa keino hankkia katto pään päälle. Silloin ainoa keino vaikuttaa voi olla näyttävän lainrikkomisen tuoman julkisuuden kautta.

Kansalaistottelelemattomuus voidaan perustella myös

sillä, että laki on ristiriidassa perustuslain kanssa, tai sillä, että kansainvälisellä tasolla hyväksytyt kansalais- tai ihmisoikeuksia ei noudateta lain soveltamisessa tai paikallisella tasolla. Suomalaiseksi esimerkiksi sopii se, että paikalliset poliisijärjestykset ovat ristiriidassa kansalaisten sananvapauden ja kokoontumisvapauden kanssa. Tai se, että Suomessa eläviin ulkomalaisiin sovelletaan vain Suomen sisäistä oikeutta, joka on ristiriidassa YK:n ihmisoikeussopimuksen kanssa.

Mikä on moraalisesti oikein?

Kansalaistottelelemattomuus pitää aina viime kädessä perustella moraalisiin argumentein. Katsotaan, että oikeus- ja poliittinen järjestelmä perustuu moraalisiin arvoihin ja päämääriin (esimerkiksi kansalaisten yhdenvertaisuus ja henkilökohtainen turvallisuus), joita valtiovalta väittää puolustavansa. Jos näitä arvoja loukataan, yksilöll on moraalinen oikeus protestiin. Tottelemattomuus voi olla tehokkain tai ainoa tapa puolustaa näitä arvoja.

Yksilön on arvioitava te-
konsa kokonaisseuraukset.
Tässä luotetaan melkoises-
ti ihmisen kykyyn tunnis-
taa "oikeat" arvot ja toi-
mia niiden mukaisesti. Pu-
hutaan kansalaisen "moraal-
lisesta vastuunalaisuudes-
ta". Selvää lienee, että
kansalaistottelemattomuus
voi olla myös tehokas ase
"väärrien" arvojen puolusta-
jien käsissä.

Olisiko Hitler pitänyt ampua?

Kansalaistottelemattomuus-
delta vaadittava väkival-
lattomuus / väkivallan sall-
liminen jakaa mielipiteitä.
Klassinen kansalaistottele-
mattomuus Gandhin mallin
mukaan määritellään ehdot-
tomasti väkivallattomaksi.
Nyt on kuitenkin alettu
hyväksyä se käsitys, että
kategorinen väkivallan
kielto ei ole mielekäs; vä-
kivallan oikeutus on har-
kittava tapaus kerrallaan.

Tässä törmäämme poliittisen
aktivistin ikuiseen dilem-
maan: onko moraalisesti
sallittua tappaa yksi ih-
minen, jos siten voidaan
säästää kymmenen tuhannen,
sadan tai kymmenen ihmisen
henki? Mikä on oikea suhde

tapettavien ja pelastuvien
lukumäärän välillä?

Pitää tietysti muistaa,
että yleensä kansalaistot-
telematon ei törmää ihmi-
sen tappamisen ongelmaan,
vaan siihen, pitääkö
yleensä kunnioittaa toisen
ihmisen fyysistä koskemat-
tomuutta.

Minä äänestän kaikissa vaaleissa - eikö se muka- riitä?

Kansalaistottelemattomuut-
ta sanotaan terveen yhteis-
kunnan merkiksi - kansalai-
set eivät ole pelon ja van-
kiloiden vaihtamia. Yh-
teiskunnan pitäisi kiittää
tottelemattomiaan, koska
näin yhteiskunta saa tietoa
epäkohdistaan ja voi vai-
kuttaa niihin ennen kuin
väkivaltainen kumous käy
välttämättömäksi.

Miksi sitten äänestäminen
ei ole riittävä keino vai-
kuttaa yhteiskuntaan?
Amerikkalaisen klassikko-
toisinajattelijan Henry
David Thoreaun sanoin:
"Äänestys on vain laimea
tapa ilmaista toiveensa,
että oikeus voittaisi."

LR

Kirjasto mittatilaustyönä käyttäjille

OPETUSMINISTERIÖN KIRJASTO

Kirjastoa käyttää Opetusministeriön hankilökunta eli noin 260 ihmistä. Mukaan eksyy myös jokunen alalta gradua valmisteleva opiskelija. Kirjasto on perustettu kesäkuussa 1987 yhteistyössä ministeriön eri toimistojen kanssa. Kirjastonhoitaja Irja Peltonen kartoitti eri henkilöstöryhmien tiedontarpeet ja muodosti sen perusteella kokoelman. Käyttäjäkoulutusta on järjestetty toimintayksiköittäin, mikä osaltaan selittänee kirjaston vilkasta käyttöä.

Luetteloita ei ole toistaiseksi, sillä aineisto on tarkoitus luetteloida suoraan atk-pohjaisesti kun Tieteellisten kirjastojen atk-yksikkö on valinnut yhteisjärjestelmän. Tietueista suurin osa otetaan KOTIsta tai KAUKOsta, jolloin primaariluettelointi jää mahdollisimman vähiin.

Kokoelma sisältää noin 8000-10000 nidettä, joiden lisäksi kirjastoon tulee

200 kotimaista ja 60 ulkomaista lehteä. Suuri osa aineistoa on virallisjulkaisuja ja sarjajulkaisuja. Vanhentuneet kirjat ja lehtien vuosikerrat poistetaan, kun asiakkaat eivät enää tarvitse niitä. Opetusministeriön kirjastolla ei ole samanlaista velvollisuutta kuin yleisillä ja tieteellisillä kirjastoilla säilyttää vanhempaa materiaalia.

Dokumenttien hyllyluokitus on laadittu silmälläpitäen käytön helppoutta. Jotta henkilökunnan olisi helppo löytää tarvitsemansa materiaali puhutaan kirjoista eikä monografioista. Samoin sarjat on pidetty yhdessä, sillä asiakkaat etsivät yleensä julkaisijan mukaan ja toisaalta kokoelmaa on näin helppo pitää järjestyksessä.

Vastaus asiakkaan kysymykseen pitää tietää heti tai viimeistään muutaman tunnin kulluttua. Opetusministeriössä kukaan ei tee esim. monivuotista tutkimusta, jolloin olisi aikaa odottaa kaukolainaa useita viikkoja. Dokumentte-

ja lainataan paljon muista helsinkiläisistä kirjastoista.

Kirjastonhoitaja tekee viikottain ilmestyvään sisäiseen tiedotteeseen valikoivaa uutuuksiluetteloja. Nimikkeiden maksimimäärä on 15, sillä henkilökunnalla ei ole aikaa lukea pitempiä listoja.

Kirjastossa on nyt käytössä kotimaiset tietokannat ja piakkoin päästään Easynetin kautta ulkomaisten tietokantojen asiakkaaksi. Tulevaisuudessa kirjaston omat

luettelot ovat käytettävissä henkilökunnan omilla päätteillä. Yleisesti ottaen asiakaskunta on yllätynyt kirjaston palvelukyvystä.

Kirjastonhoitajan työ on itsenäistä ja mielenkiintoista erityisesti silloin kun on kiinnostunut kehysorganisaation edustamasta alasta. Työ ei lopu koskaan. Tarkoituksena on kehittää palveluja rutineista huolimatta.

HS

OSALLISTU - VOITA - OLE ONNELLINEN
PÄÄSTÄ LUOVUUTESI VALLOILLEEN JA TYÖS-
KENTELE ITSESI HISTORIAAN. 20-VUOTISEN
TAIPALEENSA KUNNIAKSI UDK HALUAA
VAATETTAA JÄSENENSÄ. LUONNOSTELEPPA
MEILLE KAUNIS LOGO COLLEGEEN JA
SAAT MYÖS ITSELLESI SELLAISEN. AIKAA
ON HUHTIKUUN LOPPUUN. HOP - HOP!

BBBBB
BBBBB
BBBBB
BBBBB
BBBBB

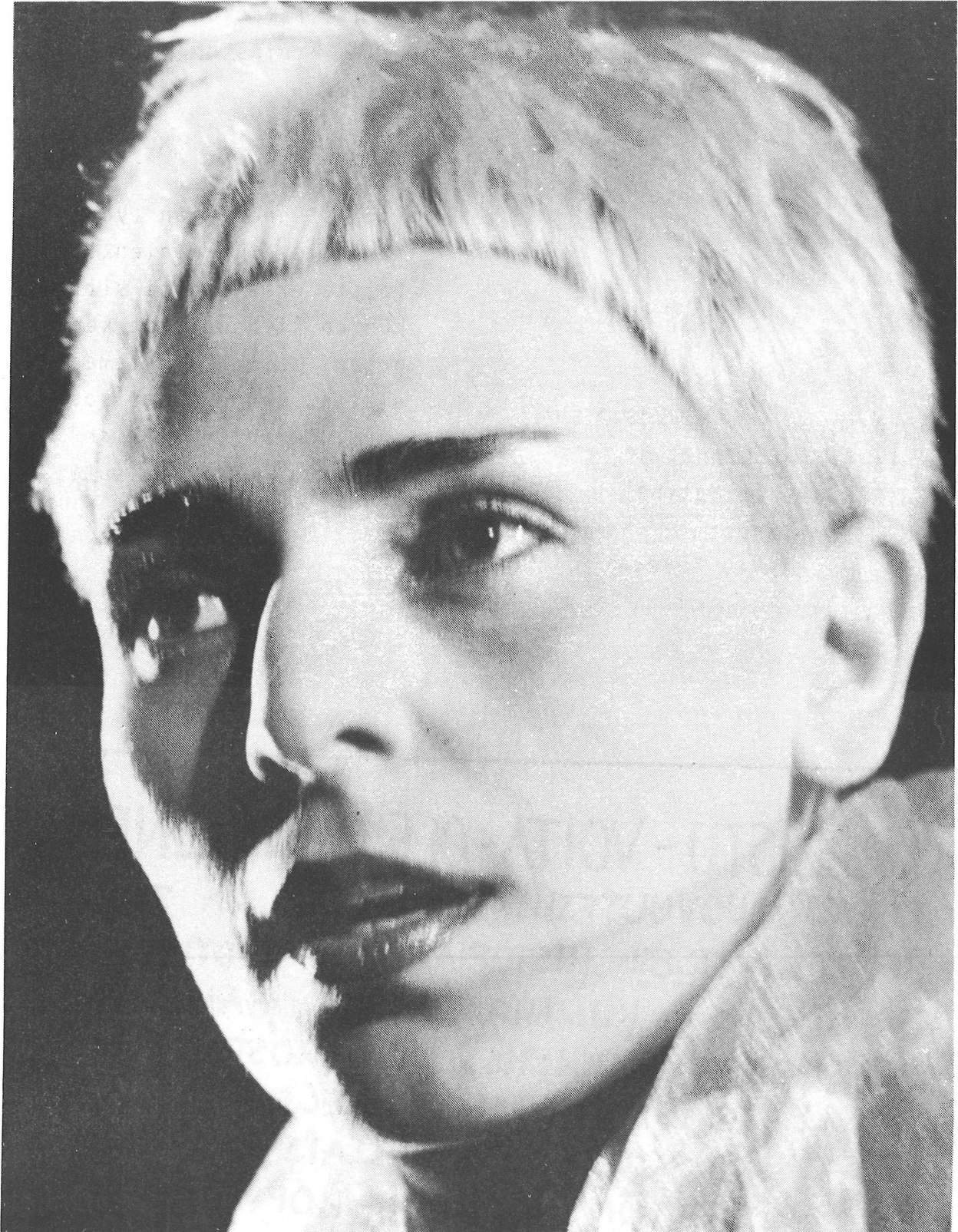
RRRRR
RRRRR
RRRRR
RRRRR
RRRRR

AAAAA
AAAAA
AAAAA
AAAAA
AAAAA

VVVVV
VVVVV
VVVVV
VVVVV
VVVVV

OOOOO
OOOOO
OOOOO
OOOOO
OOOOO

C
C
C
C
P





Bravo (NL) Yo-talolla 23.2.1988. Zanna Aguzarova-laulu, Jevgeni Kavtan-kitara, Fjodor Ponomarof-saksofoni & koskettimet, Timur Murtuzef-basso ja Pavel Kuzin-rummut.

KH



AJATTELEMISEN AIHETTA ANTAA

Tämän vuoden Tampereen lyhytelokuvajuhlien esittelylehtistä lukiessani törmäsin maailman toistaiseksi nerokkaimpaan mietelmään:

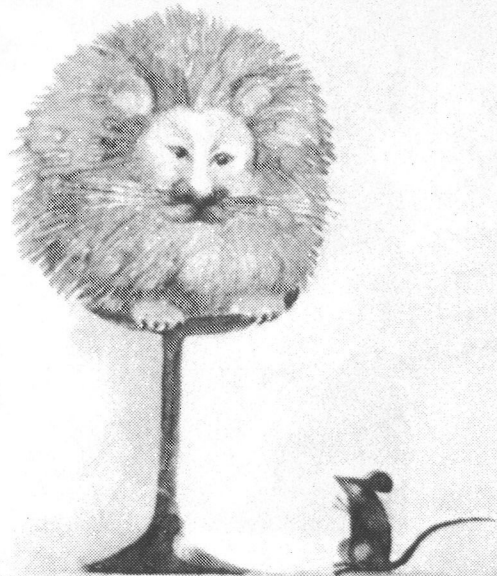
Kun hypähdät ilosta, varo ettei kukaan nykäise maata jalkojesi alta.

Kun aivoni olivat muutaman päivän ajan kieltäytyneet unohtamasta tätä, alkoi tuntua välttämättömältä hankkia perustietoja Stanislaw Jerzy Lecistä.

Lec syntyi Puolassa vuonna 1909 ja kuoli vuonna 1966 ja eli tässä välissä elämän, joka opettaa ajattelevaan. Hän opiskeli lakimieheksi, toimi lehtimiehenä, kirjoitti runoja ja teki poliittisia kabareita. Ja taisteli saksalaista miehitysvaltaa vastaan, joutui keskitysleiriin ja tuomittiin kuolemaan. Lec onnistui pakenemaan ja jatkoi taisteluaan partisaanina ja kiellettyjen lehtien toimittajana. Sodan päätyttyä hän toimi

Stanislaw Jerzy Lec Vastakarvaan

WG
K



WEILIN+GOODS

Wienissä Puolan kulttuuriattasheana. Poliittisen ilmapuntarin jälleen heilahdettua Lec joutui maanpakoon, palasi Puolaan vuonna 1952 ja sai odottaa kolme vuotta ennen kuin saattoi julkaista tekstejään virallisesti.

Lec eli vapaana runoilijana, istuskeli Varsovan vanhan kaupungin meluisissa kahviloissa, tarkkaili ympäristöään ja kirjoitti mietelmiään. Hän oli vakava ilveilijä, joka näki todellisuuden ytimeen ja paljasti sen muutaman sanan välähdyksissä.

LR

Monilla on niin ällistytävä elämänrutiini,
että on vaikea uskoa heidän elävän ensi kertaa.

Moni aikansa edelle kiiruhtanut on joutunut
odottelemaan sitä kerrassaan epämukavassa
paikassa.

Me katsoimme toisiamme silmiin.
Minä näin itseni, hän näki itsensä.

Ehkä me tuota pikaa keksimme uuden ajanlaskun,
jotta pääsisimme 20. vuosisadasta?

On seeproja jotka vapaaehtoisesti istuvat kalterien
takana ollakseen valkoisten hevosten näköisiä.

Hänen omatuntonsa oli puhdas. Hän ei milloinkaan käyttänyt sitä.

Jos keskustelutaito olisi meillä korkeammalla tasolla,
ei väkiluku kasvaisi niin nopeasti.

Että hän kuoli ei vielä todista
että hän eli.

Rivistä nollia saa helposti ketjun.

Vauhtia! Vauhtia! Elämän voi elää yhdessä päivässä.
Mutta mitä teet lopun aikaa?

Sätkynukeista saa perin vähällä vaivalla hirtettyjä.
Nuorat heissä on jo.

Yksinäisyys - mikä tungos!

On vaikea tietää, kuka ui virran
myötä vapaaehtoisesti.

Maaailma ei ole suinkaan mieletön. Vain soveltumaton normaaleille
ja mitä soveliaain normalisoiduille ihmisille.

Nuorisorikollisten tulevaisuus ei ole taattu.
Heistä voi tulla kunnan kansalaisia.

Minä olen optimisti. Minä uskon pessimismin
vapauttavaan vaikutukseen.

(Lec: Vastakarvaan. Weilin+Göös 1982)

Runoja

Ikkunani vieressä oli kuollut
pystyynkuivunut jättiläinen,
mänty, kaarnaton ja harmaa.
Minä yritin
kaataa sitä pois
maisemaa pilaamasta,
sillä eihän sen paksun rungon läpi
edes nähnyt mitään: koko meri
ja taivas jäi peittoon.
Lainasin naapurin kirveen, vaan
ei se pystynyt puuhun.
Terä tylstyi, hiki valui
ja se kirottu
ei huojahtanutkaan.
Sitten vain, varoittamatta
oli tuuli rojauttanut koko hoidon
aamulla taloa päin.
Yksikin oksa oli tullut ikkunasta läpi.

Kimmo Tuominen.

Olet öisin
kynsiä täynnä,
sulkia ja nokkia.

Olet pureva otus, terävähampainen
raateliija pimeässä.

Olet pelokkaasti
tykyttävä sydän
öisin.

Ei linnut lentele
tuulettomassa.

Ne putoaa siivet auki.

Hermostuneet linnut, kaksi
västäräkkiä pujahti ikkunasta
sisälle huvilaan.

Ne pelkäsi selvästi, lensi siivet viuhuen, syöksähteli
nurkasta nurkkaan, välillä ikkunaan ja päin
seiniä.

Juhlavieraat sai väistellä niitä.

Kimmo Tuominen.

—Vaikuta maailmankauppaan—

Pitäisi kertoa jotain kehitysmaakaupasta...

Ajatukseni haparoivat, olen pelkkä harrastelija, mutta suonet anteeksi.

Aloittaa voisi konkreettisemmista asioista:

Tampereen kehitysmaakauppa sijaitsee Kauppakatu 10:ssä, keskellä kaupungin markkinahumua. Ulko-ovi on kovin kapea ja portaat samoin, mutta itse kauppa on avara ja myytävänä on kaikenlaisia eksoottiselta näyttävää tavaraa, jos sitä vertaa tavallisen valintamyymälän tarjontaan.

Yksi kaupan tarkoituksista onkin mielestäni herättää uteliaisuutta. Kysymys kun ei ole vähemmästä kuin maailmankaupan rakenteiden muuttamisesta. (Jos et vielä tiedä mikä rakenteissa on vikana, niin lue esim. Kuluta harkiten-opas tai Ruokaa kaikille-niminen kirja, jonka tekijöitä en nyt muista. Kummankin teoksen löydät em. myymälästä).

Kehitysmaakauppa pyrkii siis tarjoamaan vaihtoehtoa. Ensinnäkin myyntiartikkeleillaan: voit ostaa Lipton-teen sijasta tansanialaista tukien samalla paikallista tuottajaa sen sijaan, että uhraisit vähät rahasi monikansallisten mammuttiyhtiöiden tukemiseen.



Toinen tapa tarjota vaihtoehto on toimia tiedottajana, havahduttajana, sormella osoittajana. Yksittäinen kulluttaja ei lopulta ole ollenkaan merkityksetön tekijä: joukot koostuvat tunnetusti yksilöistä.

Kauppa pyörii lähes täysin vapaaehtoisin voimin, mistä taas johtuu, että ihmisiä ei koskaan ole liikaa ja jokaista tarvitaan. Kaikenlaisille lahjoille löytyy käyttöä: voit myy-

dä, siivota, laputtaa, maalata, järjestää myyjäisiä, näytellä jne. jne, Myyjäkurssejakin järjestetään. Seuraavat ovat torstaina 17.3. klo 18 ja tiistaina 22.3. klo 17 kaupalla.

Tervetuloa sinne tai sitten muuten vain tutustumaan, lueskelemaan, tekemään ostoksia ja juomaan kahvia tai teetä.

LT

Kehitysmaakauppa
Kauppakatu 10
AVOINNA:
Arkisin 11.00 - 18.00
Lauantaisin 10.00 - 15.00



"Minua pidettiin alastomana maanalaisessa sellissä. Kun ensimmäiset kaksisataa kirjettä tulivat, antoivat vartijat vaatteeni takaisin. Sitteen tulivat seuraavat kaksisataa kirjettä, ja vankilanjohtaja tuli katsomaan minua. Kun seuraava kirjepino saapui, otti vankilanjohtaja yhteyttä esimieheensä. Kirjeitä tuli ja tuli: nyt jo kolmetuhatta. Presidentille kerrottiin asiasta. Kirjeitä saapui edelleen ja presidentti soitti vankilaan ja määräsi minut vapautettavaksi.

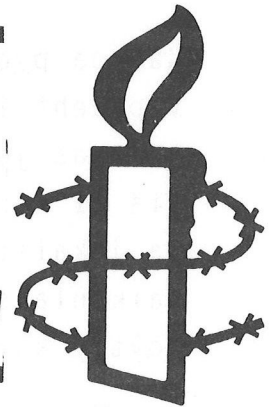
Vapautukseni jälkeen presidentti kutsui minut virkahuoneeseensa kahdenkeskiseen keskusteluun. Hän sanoi: "Kuinka teidänlaisellanne ammattiyhdistysjohtajalla voi olla noin paljon ystäviä eri puolilla maailmaa?". Hän näytti minulle valtavaa laatikkoa täynnä saamia kirjeitä ja erotessamme hän antoi ne minulle. Minulla on ne yhä tallessa."

-Amnestyn entinen adoptio-vanki

Julio de Pena Valdez

Dominikaaninen Tasavalta

AMNESTY INTERNATIONAL



MIKÄ ON AMNESTY INTERNATIONAL?

Amnesty International on poliittisesti ja taloudellisesti riippumaton liike, jolla on tärkeä rooli ihmisoikeuksien puolustamisessa. Sen toiminta keskittyy vankeihin:

- Se toimii MIELIPIDEVANKIEN VAPAUTTAMISEKSI. He ovat ihmisiä, joita pidetään vangittuina mielipiteen, ihonvärin, sukupuolen, kansallisen alkuperän tai kielen takia. He eivät ole käyttäneet väkivaltaa tai yllyttäneet siihen.
- Se työskentelee OIKEUDENMUKAISEN OIKEUDENKÄYNNIN takaimiseksi kaikille POLIITTISILLE VANGEILLE kohtuullisessa ajassa.
- Se VASTUSTAA KUOLEMANRANGAISTUSTA, KIDUTUSTA tai muuta vangin julmaa, epäinhimillistä tai alentavaa kohtelua tai rangaistusta.

KETKÄ TOIMIVAT AMNESTYSSÄ?

Amnesty on aktiivinen maailmanlaajuinen kansanliike. Liike perustettiin v.1961 ja tällä hetkellä siihen kuuluu n. puoli miljoonaa jäsentä yli 150 maassa. Suomessa jäseniä on n. 4000. Liike on avoin kaikille, jotka hyväksyvät sen päämäärät. Jäsenet edustavat kaikkia elämänalueita, poliittisia mielipiteitä, uskontoja ja muita vakaumuksia. Jäseneksi liittyminen ei velvoita jäsentä mihinkään, ja on jo sinänsä hyvä tapa tukea järjestön työtä.

ONKO AMNESTY POLIITTINEN JÄRJESTÖ?

Amnesty on puolueeton. Se ei tue eikä vastusta hallituksia tai poliittisia järjestelmiä. Se ei myöskään tue tai vastusta sen

vangin mielipidettä, jonka oikeuksia se yrittää puolustaa. Amnesty keskittyy täysin yksittäisten ihmisten oikeuksien puolustamiseen riippumatta hallituksen ideologiasta tai vangin mielipiteestä.

AMNESTY-RYHMIEN TOIMINTA

Suomen Amnestyn jäsenet ja ryhmät ovat järjestäytyneet osastoksi, jonka toimisto sijaitsee Helsingissä. Amnesty-ryhmiä on eri puolilla Suomea nelisenkymmentä. Ryhmien toiminta on erittäin monipuolista, mutta keskeisimmät työmuodot ovat:

1. TIEDOTTAMINEN

Pyrimme kaikin mahdollisin tavoin levittämään tietoa ihmisoikeusloukkauksista ja Amnestyn toiminnasta. Olemme siis yhteydessä tiedotusvälineisiin, järjestämme tilaisuuksia, levitämme tietoa ja materiaalia jne.

2. VANKITYÖ

Kukin ryhmä on vastuussa 1-3 eri puolilta maailmaa ja erilaisista poliittisista järjestelmistä olevien nimikkovankiensä jatkuvasta vetoomuskampanjasta. Lähetämme vetoomuskirjeitä vangin kotimaan viranomaisille, hankimme tapaukselle julkisuutta, annamme tarvittaessa taloudellista tukea perheelle ja olemme vangin henkisenä tukena. Puolueettomuuden ja kansainvälisyyden takaamiseksi ryhmät eivät koskaan toimi oman maansa vankien puolesta, eivätkä jä-

senet ole vastuussa Amnestyn toimista oman maansa suhteen.

3. VARAINKERUU

Koska Amnesty ei riippumattomuutensa säilyttämiseksi ota vastaan valtionapua, merkitsee tämä sitä, että varat toimintaan kerätään ruohonjuuritasolla monin eri tavoin ja usein kovalakin työllä.

Lisätietoja Amnestystä saa Suomen osastolta:

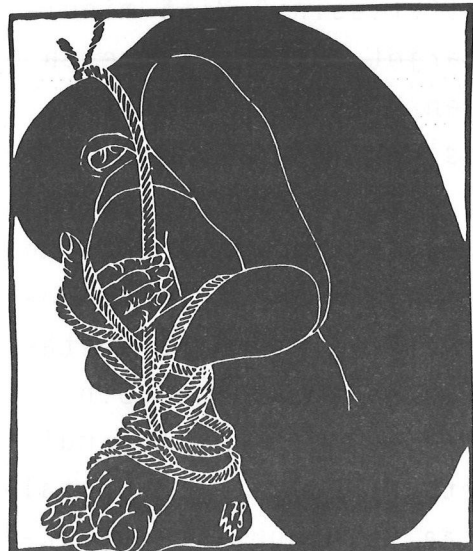
Amnesty International
Suomen osasto
Ruoholahdenkatu 24
00180 Helsinki
p.90-6931488

Tampereella on kaksi ryhmää joiden toimintaan kaikki ovat tervetulleita. Yhdyshenkilöinä toimivat:

Ryhmä 1:
Paula Autio p.124986
Pauliina Järvinen p.34160
Ryhmä 29:
Päivi Syrjänen p.131306
Liisa Kauniskangas p.530839

Meillä on myös silloin tällöin INFO-pöytä yliopiston alakuppilan kulmilla, kevään aikana ainakin keskiviikkona 27/4.

Poikkea katsomaan ja kysy lisää!



Päivää.

Mitä saisi olla.

Viimesyksyisessä mainoksessa tarjottiin äänitteen ostajalle vielä itsestäänselvästi vinylylikiekkoa, mutta itseasiassa vinyylilevyjen myynti on laskeudessa. Viime vuonna vinyylilevyjä myytiin alle 700 miljoonaa kpl, kun CD-levyjen myynti vastaavasti nousi 300 miljoonaan kappaleeseen.

On kirjoitettu myös, ettei 90-luvulla enää valmistettaisi lainkaan perinteisiä singlejä - CD- ja kasettinkut tulevat tilalle.

Mitä on tapahtumassa; mihin lapsuuteni ja nuoruuteni rakkaimmat esineet ovat katoamassa? Mikä korvaa vinyylifetissini? Mitä minulle tarjotaan, kun kymmenen vuoden kuluttua pyydän:

"Saisinko yhden äänitteen?"

Hellässäkin käsittelyssä helposti naarmuuntuvat LP:t ovat siis väistymässä kestävä ja kulumattoman CD:n tieltä. CD:llä on myös muita etuja: sille voidaan tallentaa 75 minuuttia musiik-

kia. Lisäksi sen sisäkehäle on tallennettu digitaalinen sisällysluettelo, jonka levysoitin lukee heti, kun levy asetetaan paikalleen. Levysoittimen hienouksista riippuen kuuntelija voi va-

lita haluamansa kappaleet ja niiden soittojärjestyksen, koska sisällysluettelo kertoo kappaleiden lukumäärän, järjestyksen ja osoitteen minuuttien, sekuntien ja sekunnin 75-osien tarkkuudella levyn alusta lukien.

Viime kuukausina liikkeisiin ilmestyneet CD-singlet yleistyvät myös, nyt kun CD-lisensinhaltijat Sony ja Philips ovat sopineet single-standardista (Ø8 cm, kesto n.20 min). Näitä singlejä soitetaan tavallisella soittimella adapterin kanssa, kunnes valmistajat saavat standardin lisättyä CD-soittimiinsa.

Ranskassa pidetyillä Midem-musiikkimessuilla esitettiin ihanteellinen formaatti musiikkivideoille: CD-video. Level 42-

yhtyeen video myytiin hetkesä loppuun, vaikkei sen toistamiseen tarvittava laite vielä ole markkinoilla.

Levyteollisuus ei tällä hetkellä ole huolestunut vanhakantaisesta kotinauhoituksesta ja piratismista, sitä vavisuttaa uusi keksintö DAT, digital audio tape.

DATin ääni on täydellinen, siinä käytetään samaa digitaali-tekniikkaa kuin CD:ssä. Myös nopea kappalehaku ja soittojärjestyksen määrääminen on mahdollista.

DAT-kasetin soittoaika on 120 minuuttia, kasetin kelaus kestää minuutin. Pelottavaksi CD-prässäämöille ja levy-yhtiöille DATin tekee kuitenkin se, että tällä järjestelmällä yhdestä CD:stä voidaan tuottaa useita alkuperäisäänitteen tasoisia kopioi-

ta. Kopiointikysymystä on käsitelty mm. Japanin ja EC:n neuvotteluissa, missä Philips ehdotti neuvoston asettamista kiistan ratkaisemiseksi. Philips on myös ehdottanut piratismiin ratkaisua, joka mahdollistaisi yhden digitaalisen kopion äänittämisen CD:ltä, mutta tätä ei voisi kopioida edelleen. Ehdotusta ei vielä ole hyväksytty. Levy-yhtiöt ovat kuitenkin uhanneet boikotoida DATia, ellei kasettikopiointia voida tehokkaasti estää.

JO Suomeinkin markkinoilla olevia DATEja valmistavat AIWA, JVC ja Technics. Tällä hetkellä soittimen hinta on n.6 400 mk, mutta hinnan ennustetaan laskevan neljäsosaan 1989 mennessä. Sonylla on myös valmiina DAT, automalli tulee Suomen markkinoille ensi vuonna, korvalappuDAT kahden vuoden sisällä.

Jatkuu...



Digitaalitekniikka on ääniteol-
lisuuden päivän sana. Radio-
lähetyksenkin tekninen laatu
saadaan CD-järjestelmää vas-
taavaksi digitaalijärjestel-
mällä. Ensimmäinen digi-
taalivastaanotin tulee mark-
kinoille 1991. Ensi vuosikym-
menen alussa saataneen myös
kuvanauhuri, joka taltioi se-
kä kuva- että äänisignaalin
digitaalisena.

MYös televisioon on luvassa
teknisiä uudistuksia. Ja-
panin yleisradio on tutki-
nut uusia TV-formaatteja mm
psyko-fyysisin kokein jo 20
vuotta. Japanista on tulossa
HDTV, teräväpiirtoTV (high
definition TV), jonka kuva
vastaa 35 mm elokuvan laa-
tua. HDTV-lähetyjärjes-
telmästä ei vielä ole kan-
sainvälistä sopimusta, lai-
te kuitenkin tulee markkinoil-
le 1992. 24 kuvasta sekunnis-
sa siirrytään 30 kuvaan sekun-
nissa. Elokuvatuotantoa täl-
lä menetelmällä on kokeiltu
jo Italiassa ja Saksassa.
Valmistajat ennustavatkin,
että TV- ja elokuvatuotanto tu-
levat yhdentymään.

Videosota kolmen eri jär-
jestelmän välillä päättyi, ku-
ten tunnettua, VHS:n voittoon.
Alkuvuodesta tämän tunnusti
myös Betamax-järjestelmän val-
mistaja Sony, joka alkoi se-
kin valmistaa VHS-vidoita. Pa-
rannetun SuperVHS-järjestel-
män normeista on juuri pää-
tetty Eurooppaa varten.
Teknisesti valmis keksintö on
jo myös kuvalevysoitin, jolla
voi tallentaa TV-ohjelmia ku-
ten nykyisellä videonauhuril-
la. Sen markkinoille laske-
mista on kuitenkin siirretty
vuoteen 1992. Ehkä sille ei
ole vielä ehditty luoda sopi-
vaa markkinrakoa.

Hifi-laitteiden tarkoitus on
luonnonmukainen, virheetön
äänen- ja kuvatoisto. CD tai
muu digitaaliäänite on juuri
yhtä hyvä kuin alkuperäinen
äänite: huono musiikki ei pa-
rane digitaalisessa tallen-
nuksessa. Jotkut ovat sitä
mieltä, että vain LP tois-
taa äänen luonnollisesti, vas-
tapuoli väittää, että ainoas-
taan CD:ssä on puhdas ääni.
Tästä kuitenkin harvoin pu-
hutaan uusien laitteiden ja
äänitteiden yhteydessä; itse
ääni unohtuu usein.

Markkinoilla selviävät voittajina Sonyn kaltaiset yhtiöt, jotka tietävät, ettei pioneerityö 80-luvulla riitä. Nyt tarvitaan tuotekehittelyä, disainia, määrätietoista markkinointia, joka perustuu kohderyhmien elämäntyylin selvittämiseen. Viiden tuuman "tummyteeveet", roisketiiviit korvalappustereot ja autoCD:tkin menevät kaupaksi kun myydään. Englannissa ja USAssa walkmanista joka siis alunperin oli Sonyn tuotenimi, on tullut yleisnimi korvalappustereoille, aivan kuten hoover englanninkielessä tarkoittaa yleensä pölynimuria, ei vain tiettyä merkkiä .

Tokion elektroniikka-alueella Akihabarassa kokeillaan uusien tuotteiden myyntiä muutaman kuukauden ajan ja arvioidaan tämän myynnin perusteella menneki muussa maailmassa. Systeemi tuntuu toimivan, koska esimerkiksi videoiden myynti ennustettiin tällä tavalla. Seuraava myyntiartikkeli on DAT, jos Akihabaran lukuihin on uskomista.

Ääni- ja kuvateollisuus on kilpaileville järjestelmille ja valmistajille sodankäyntiä Jos haluaa pysyä kuningaskulluttajana, on osattava valita voittaja. Jos muutama vuosi sitten ennakoi stereoteeveelähetysten tuloa, mutta valitsi silloisen järjestelmän, voi nyt joko vaihtaa vastaanottimensa kaikessa hiljaisuudessa tai odottaa pari vuotta: nykyisiä laitteita ei ole tehty kestämään isältä pojalle kuten ensipolven hifejä. Vanhoja Tandbergejä on vaikea saada rikki muuten kuin raskailla työkaluilla.

Jatkuu yhä...



Loppu hämmöttää jo!

Uusien laitteiden ei tarvi kestää vuosikausia: uusi järjestelmä ja uudet hienoudet tulevat ja tekevät vanhat tarpeettomiksi.

Ehkä huhu CD:n äänen katoamisesta eräässä musiikkilehdessä oli petausta kuvalevyille ja DATille. Tai ehkä se oli piikki hifisteille, jotka palvovat Täydellistä Äänentoistoa. Sekasortoisessa taitistelutilanteessa on vaikea tietää ketä uskoa.

Onneksi minun ei tarvitse miettiä mikä järjestelmä voittaa sodan, vaan voin rauhassa dodttaa lopputulosta ja odotellessani soitella rahisevia vinyylilevyjäni. Jos vuosituloni kuitenkin olisivat samat kuin tähänastisen opintolainani määrä, kuuntelisin nyt korvalappuCD:tä, eikä vanhojen äänitteiden säilyttäm isessäkään tulisi ongelmia, kun olisin kopioinut ne DATilla. Vinyylit voi vaikka ripustaa seinälle.

Mahdollisista asiavirheistä vastullinen PJ

Lisää juttua mm.

AAMULEHTI 22/2/88

ARENA 8/88

HIFI 2/88

SLITZ 7/87, 2/88



Tyhjentääkö DAT
konserttitalit?

Kirjakauppi Into
&
Galleria Nykyaika

Kauppa­katu 10
sisäpiha

Avo­inna:

ark. 14-18

la 11-17

su 12-16

- kahvia • pullaa •
- kirjoja • lehtiä •
- kuvia • ihmisiä •



UDK ry:n tieteellistä julkaisusarjaa on ilmestynyt 15 osaa - nyt on aika tarkastaa, löytyvätkö ne jo kirjastojen kokoelmista ja kotien kirjahyllyistä! Tilaushinta (jos sitä ei erikseen mainita) on 10 mk, opiskelijahinta 5 mk.

- N:o 1 A.I. Mihailov & R.S. Giljarevski & A.I. Tsernyi :
Tieteellisen informaation rakenne ja tärkeimmät ominaisuudet
ISBN 951-9482-0-8
- N:o 2 Kristiina Koivisto :
Kirjastoalan koulutus Suomessa
ISBN 951-9482-01-6 (loppuunmyyty)
- N:o 3 D.J. Foskett :
Perusnäkökohtia luokituksesta informatiikan välineenä
ISBN 951-9482-02-4
- N:o 4 Reijo Savolainen :
Kirjastotiede tieteenä
ISBN 951-692-035-7 (30/15 mk)
- N:o 5 Pertti Suhonen :
Tieteestä ja tieteellisestä kommunikaatiosta
ISBN 951-9482-03-2
- N:o 6 D.J. Foskett :
Kirjastotiede ja informatiikka kehittyvänä tieteenalana -
koulutuksellisia näkökohtia
ISBN 951-9482-04-0
- N:o 7 G. Wersig & U. Neveling :
Informaatiotiedettä kiinnostavat ilmiöt
ISBN 951-9482-05-9
- N:o 8 Veikko Pietilä :
Kirjastotieteen käytännöllisyydestä
ISBN 951-9482-06-7
- N:o 9 R.S. Giljarevski & Ju.A. Srejder :
Tieteellisten informaatioprosessien semiotiikka
ISBN 951-9482-07-5
- N:o 10 Bonifati Kedrov :
Kirjastoluokituksista ja tieteiden synteeseistä
ISBN 951-9482-08-3
- N:o 11 Antti Eskola :
Kirjojen lukeminen, toiminta, elämäntapa
ISBN 951-9482-09-1
- N:o 12 Tamar Berman & Birgitte Lau & Karen Risager & Niels Erik Wille :
Kirjaston käyttäjäkoulutus projektioipintojen yhteydessä
ISBN 951-9482-10-5

- N:o 13 Tuula Laaksovirta & Reijo Savolainen & JuSsi Tuormaa & Maria Wiman :
Kirjastotiedettä ja informatiikkaa etsimässä - tieteenanalyysiä ja tutkimussuuntia
ISBN 951-9482-11-3 (50/20 mk)
- N:o 14 Jens Gudiksen & Niels Ole Pors & Tove Frantsen & Lis Moller & Bent Stenbakken & Jens Thorhauge :
Tieto, tarpeet ja tiedon välittäminen
ISBN 951-9482-12-1
- N:o 15 Juha Hakala :
Dokumentaatiokielten ja tiedonhakujärjestelmien evaluointitutkimuksen edistymisestä
ISBN 951-9482-13-2 (50/35 mk)

Tilausosoitteemme on :

UDK ry / Kirjastotieteen ja informatiikan laitos
PL 607
33101 Tampere

MAINOS REKLAM MAINOS REKLAM MAINOS REKLAM MAINOS REKLAM MAINOS REKLAM MAINOS REKLAM



TRIUMPH — AITO ASIA

IHMISOIKEUDET JOKAISELLE

Amnesty Internationalin maailmanlaajuinen kampanja IHMISOIKEUDET JOKAISELLE on alkanut. Myös sinä voit osallistua siihen allekirjoittamalla tämän vetoomuksen. Voit kerätä allekirjoituksia myös muilta. Lähetä vetoomus viimeistään 31.10.1988 mennessä osoitteesen Amnesty International, Suomen osasto, Ruoholahdenkatu 24, 00180 Helsinki. Vetoomus luovutetaan yhdessä muiden eri puolilta maailmaa kerättyjen kanssa Yhdistyneille Kansakunnille ja eri hallitusten edustajille ihmisoikeuksien päivän kunniaksi 10.12.

- Kaikki ihmiset syntyvät vapaina ja tasavertaisena arvolla ja oikeuksiltaan.
- Näin kuuluu ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen historiallinen lupaus.
- Me allekirjoittaneet lisäämme nimenne tähän tärkeään julistukseen ja vaadimme, että kaikki maailman hallitukset kunnioittavat sitä.
- Lukuisissa maissa ihmisiltä evätään jopa oikeus korottaa äänensä perusoikeuksien puolesta. Tuhannet ihmiset joutuvat vankeuteen tai kidutettaviksi vaadittuaan itselleen oikeuksia tai harjoitettuaan niitä. Monet ovat kadonneet, monet on surmattu.
- Näiden loukkausten pitää loppua. Kehoitamme kaikkia hallituksia ratifioimaan ihmisoikeussopimukset, saattamaan kansallisen lainsäädäntönsä ja menettelytapansa sopusointuun niiden kanssa ja suojelemaan ihmisoikeuksia maailmanlaajuisesti.
- Uhrien, vangittujen ja vaiennettujen puolesta vetoamme jokaiseen hallitukseen ja Yhdistyneisiin Kansakuntiin ja pyydämme suojelua kaikille, jotka toimivat ihmisoikeuksien puolesta.

NIMI: _____

OSOITE: _____

NIMI: _____

OSOITE: _____

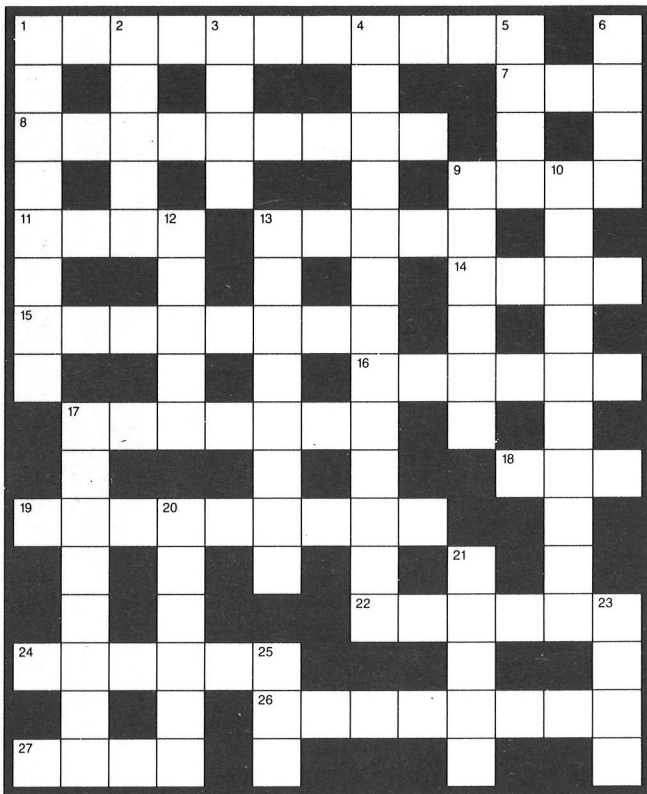
NIMI: _____

OSOITE: _____

NIMI: _____

OSOITE: _____





NAME

ADDRESS

VIDEO NO:

